

01

43Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΜΙΔΑ
ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ, ΝΕΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

02

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΥΓΕΙΑΣ
Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΥΣΒΑΣΤΑΧΤΗ,
Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΘΕΙ

03

ΟΤΑΝ Η ΥΓΕΙΑ
ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
ΑΠΟ ΟΣΟ ΑΝΤΕΧΕΙ
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

04

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ Κ2
Η ΧΡΟΝΙΑ
ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΒΑΡΙΑ...

43^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΜΙΔΑ

Νίκος Κεχαγιάογλου
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Κ2

ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ, ΝΕΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Με αυξημένο θεσμικό και πολιτικό ενδιαφέρον, αλλά και με πρωτοφανή συμμετοχή, πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 31 Ιανουαρίου 2026 το **43^ο Συνέδριο της ΠΟΜΙΔΑ**, παρουσία κορυφαίων εκπροσώπων της Πολιτείας, φορέων της αγοράς και εκατοντάδων ιδιοκτητών ακινήτων από όλη τη χώρα. Ιδιαίτερη σημασία είχε η παρουσία και οι παρεμβάσεις του Υπουργού Οικονομικών Κυριάκου Πιερρακάκη και του Υπουργού Περιβάλλοντος & Ενέργειας Σταύρου Παπασταύρου, γεγονός που υπογραμμίζει τη βαρύτητα των ζητημάτων που τέθηκαν.

Ο **κ. Κυριάκος Πιερρακάκης**, εκπροσωπώντας και τον Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, τόνισε ότι το στεγαστικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας είναι εθνική πρόκληση και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί χωρίς τη συνεργασία των ιδιοκτητών ακινήτων. Χρειάζεται εμπιστοσύνη στο νέο πλαίσιο που δημιουργείται και ενεργοποίηση του κλειστού αποθέματος κατοικιών. Ανήγγειλε ότι το Μητρώο Ιδιοκτησίας και Διαχείρισης Ακινήτων (ΜΙΔΑΣ) θα τεθεί σε λειτουργία εντός του 1ου τριμήνου του 2026, και θα δώσει στο κράτος ολοκληρωμένη ψηφιακή εικόνα του αποθέματος των ακινήτων ώστε να μπορεί να σχεδιάζει δίκαιες πολιτικές και να αφαιρεί βάρη από τα ακίνητα.

Ο **κ. Σταύρος Παπασταύρου**, ανήγγειλε ότι εντός του πρώτου εξαμήνου του έτους θα παρουσιαστεί η πλήρης κωδικοποίηση της πολεοδομικής νομοθεσίας που περιλαμβάνει σήμερα 170 διαφορετικούς νόμους ηλικίας έως και 103 ετών.

Στο επίκεντρο του συνεδρίου βρέθηκαν η φορολογία ακινήτων, το αυξημένο κόστος συντήρησης και ενεργειακής αναβάθμισης, οι σχέσεις ιδιοκτητών-ενοικιαστών, καθώς και οι νέες υποχρεώσεις που προκύπτουν από το μεταβαλλόμενο θεσμικό και κανονιστικό περιβάλλον. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, στους φυσικούς κινδύνους και στην ανάγκη ενίσχυσης της ανθεκτικότητας του κτιριακού αποθέματος.

Πάνω σε αυτό το πλαίσιο, ο **κ. Νίκος Κεχαγιάογλου**, διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας μας και συντονιστής του ομαδικού προγράμματος ασφάλισης μελών ΠΟΜΙΔΑ σε όλη την χώρα, αφού αναφέρθηκε στις πρόσφατες καταστροφικές ζημιές που έπληξαν την Αττική, τόνισε την ανάγκη θέσπισης από την πολιτεία ισχυρότερων κινήτρων για την ασφάλιση κτηρίων των πολιτών, καθώς και την στατιστική πιθανότητα των κινδύνων που απειλεί κάθε έναν από εμάς ξεχωριστά. Η ασφάλιση, τόνισε, δεν αποτρέπει την ζημιά αλλά αποτρέπει την οικονομική καταστροφή. Ως εκ

τούτου δεν ασφαλιζόμαστε γιατί θα συμβεί κάτι, αλλά γιατί αν συμβεί δεν θέλουμε να γυρίσουμε στο μηδέν. Η ασφάλιση αποτελεί το μόνο χρηματοοικονομικό εργαλείο που επιτόνησε η ανθρώπινη διάνοια το οποίο με απειροελάχιστα χρήματα, με ένα προβλεπόμενο κόστος, μπορεί να καλύψει αβέβαιου χρηματικού ύψους καταστροφικές ζημιές. Η ασφάλιση της ακίνητης περιουσίας αναδεικνύεται σε βασικό εργαλείο προστασίας και οικονομικής σταθερότητας. Δεν αφορά πλέον μόνο την αποκατάσταση μιας ζημιάς, αλλά τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της επένδυσης και της περιουσίας απέναντι σε κινδύνους που γίνονται ολοένα και πιο συχνοί και δαπανηροί.

01

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

**Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΥΣΒΑΣΤΑΧΤΗ
Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΘΕΙ**

Τα τελευταία χρόνια οι ασφαλισμένοι βιώνουν μια συνεχή και έντονη αύξηση των ασφαλιστρών υγείας, η οποία σε πολλές περιπτώσεις υπερβαίνει κατά πολύ την αύξηση των εισοδημάτων και την πραγματική αγοραστική δύναμη του μέσου Έλληνα. Οι ετήσιες αναπροσαρμογές όχι μόνο δεν κινούνται πλέον σε λογικά επίπεδα, αλλά συχνά φτάνουν σε ποσοστά που καθιστούν την ιδιωτική ασφάλιση υγείας δύσκολα διατηρήσιμη, ιδιαίτερα για ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας ή οικογένειες με σταθερά εισοδήματα.

Η πρόσφατη απόφαση του Συμβούλιο της Επικρατείας ΣτΕ Δ' 2196/2025: "Πρόστιμο λόγω καταχρηστικότητας ρητρών αναπροσαρμογής ασφαλιστρου σε συμβάσεις υγείας ως παραρτήματα ασφαλειών" ήρθε να επιβεβαιώσει κάτι που οι ασφαλισμένοι βιώνουν στην πράξη: **οι αυξήσεις δεν μπορούν να επιβάλλονται χωρίς σαφή, διαφανή και τεκμηριωμένη αιτιολόγηση.** Η δικαίωση ασφαλισμένων για υπέρογκες αναπροσαρμογές δημιουργεί ένα σημαντικό θεσμικό προηγούμενο και επαναφέρει στο προσκήνιο το ζήτημα της ισορροπίας μεταξύ βιωσιμότητας των ασφαλιστικών εταιρειών και προστασίας του καταναλωτή.

Το πρόβλημα είναι ζωτικής σημασίας για τους ασφαλισμένους. Όταν ένα συμβόλαιο υγείας αυξάνεται με ρυθμούς πολύ υψηλότερους από τον πληθωρισμό ή τις μισθολογικές αυξήσεις, το αποτέλεσμα είναι μαθηματικά βέβαιο και έχει τις εξής καταλήξεις:

- ή θα μειωθούν οι παροχές των προγραμμάτων
- ή θα γίνει διακοπή του συμβολαίου λόγω αδυναμίας πληρωμής

και τελικά οι πολίτες θα μείνουν ακάλυπτοι σε μια περίοδο της ζωής τους όπου η υγεία γίνεται πιο ευάλωτη.

Η άποψή μας, ήδη εκφρασμένη σε κάθε επίσημη παρέμβασή μας, είναι ότι **η ιδιωτική ασφάλιση υγείας δεν μπορεί να μετατραπεί σε προϊόν πολυτελείας.** Ο ρόλος της είναι συμπληρωματικός, κοινωνικά χρήσιμος και κρίσιμος για τη λειτουργία του συνολικού συστήματος υγείας. Για να επιτελέσει όμως αυτόν τον ρόλο, απαιτείται έλεγχος, διαφάνεια και ουσιαστικός διάλογος που θα οδηγήσει σε οριστικές λύσεις, αφενός για το πραγματικό κόστος που μετακυλείται στους ασφαλισμένους και αφετέρου για την συνολική βιωσιμότητα του κύκλου ασφαλισμένος – ασφαλιστική εταιρεία – πάροχοι υγείας.

ΟΤΑΝ Η ΥΓΕΙΑ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΣΟ ΑΝΤΕΧΕΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η συζήτηση για τις αυξήσεις στα συμβόλαια υγείας είναι κατ' εξοχήν κοινωνική.

Όταν ένας εργαζόμενος ή ένας συνταξιούχος καλείται να πληρώσει ετήσιες αυξήσεις που δεν συμβαδίζουν με το εισόδημά του, τότε κάτι δεν λειτουργεί σωστά στο σύστημα.

Δεν μπορεί η απάντηση να είναι πάντα η ίδια: «αυξάνεται το κόστος, άρα αυξάνεται και το ασφάλιστρο». Αν το κόστος υγείας αυξάνεται ανεξέλεγκτα στη βάση του – στα νοσοκομεία, στις χειρουργικές πράξεις στις διαγνωστικές εξετάσεις – τότε το πρόβλημα δεν είναι ο ασφαλισμένος ούτε η ασφάλιση. Είναι η απουσία ουσιαστικού ελέγχου στην πηγή του κόστους.

Η ιδιωτική ασφάλιση υγείας δεν δημιουργήθηκε για να αντικαταστήσει το δημόσιο σύστημα, αλλά για να προσφέρει ασφάλεια, επιλογές, ταχύτητα και αξιοπρέπεια. Αν μετατραπεί σε προϊόν που αντέχουν μόνο λίγοι, τότε χάνει τον ρόλο της.

Η πρόσφατη δικαστική εξέλιξη στέλνει ένα σαφές μήνυμα: οι αντοχές της κοινωνίας έχουν όρια. Η βιωσιμότητα του συστήματος υγείας περνά μέσα από διαφάνεια, κανόνες και δίκαιη κατανομή του κόστους. Όχι μέσα από τη συνεχή μετακύλιση στον τελικό αποδέκτη / θύμα.

Η υγεία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γίνει πολυτέλεια, αλλά και η ασφάλιση δεν πρέπει να τιμωρεί εκείνον που προσπάθησε να προνοήσει για την οικογένειά του. Τότε όλα όσα μας οδήγησαν σε αυτόν τον χώρο ανατρέπονται.

“ **Το πραγματικό κόστος βρίσκεται στην πηγή – όχι στον ασφαλισμένο.** ”

Η συζήτηση γύρω από τις αυξήσεις στα συμβόλαια υγείας συχνά περιορίζεται στο τελικό ασφάλιστρο. Όμως η ουσία του προβλήματος βρίσκεται πιο βαθιά και πιο χαμηλά στην αλυσίδα του κόστους. Το ερώτημα δεν είναι μόνο «πόσο αυξάνεται το ασφάλιστρο», αλλά γιατί αυξάνεται τόσο πολύ.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται σημαντική αύξηση στο κόστος νοσηλείας, στις χρεώσεις ιδιωτικών νοσοκομείων, στις ιατρικές πράξεις και στις αμοιβές εξειδικευμένων γιατρών. Σε πολλές περιπτώσεις, οι τιμολογήσεις απέχουν αισθητά από κάθε έννοια ελέγχου ή αναλογικότητας. Το αποτέλεσμα είναι ένα σύστημα στο οποίο το αυξημένο κόστος μεταφέρεται σχεδόν αυτούσιο στις ασφαλιστικές εταιρείες και τελικά στον ασφαλισμένο, χωρίς ουσιαστικά φίλτρα.

Αν δεν ελεγχθεί το κόστος στην πηγή του, καμία παρέμβαση στο ασφαλιστικό προϊόν δεν θα είναι επαρκής. Οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν μπορούν επ' αόριστον να απορροφούν αυξήσεις νοσοκομειακών χρεώσεων χωρίς να επηρεάζονται τα ασφάλιστρα. Όμως, από την άλλη πλευρά, οι πολίτες δεν μπορούν να επωμίζονται ένα κόστος που αυξάνεται με ρυθμούς ασύμβατους με την οικονομική πραγματικότητα της χώρας.

Η πρόσφατη νομολογιακή εξέλιξη υπενθυμίζει ότι η βιωσιμότητα του συστήματος υγείας – δημόσιου και ιδιωτικού – απαιτεί συλλογική ευθύνη και προσπάθεια. Διαφάνεια στις χρεώσεις, κανόνες, έλεγχος και ουσιαστική διαπραγμάτευση μεταξύ ασφαλιστικών εταιρειών και παρόχων υγείας είναι προϋποθέσεις για να διατηρηθεί η ιδιωτική ασφάλιση υγείας βιώσιμη.

Η υγεία αποτελεί το πιο πολύτιμο κοινωνικό αγαθό και για να παραμείνει ασφαλίσιμη, πρέπει πρώτα να γίνει λογικά κοστολογημένη. Πρέπει άμεσα να βρεθεί η χρυσή τομή.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Η ΧΡΟΝΙΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΒΑΡΙΑ...

Με εικόνες που δεν χωρούν εύκολα στο μυαλό: πλημμύρες που σάρωσαν περιουσίες, εργοστάσια που σίγησαν απότομα και εξαφάνισαν ζωές, ανθρώπους που δεν γύρισαν ποτέ από ένα ταξίδι χαράς. Η Ελλάδα πένθησε και μαζί της, όλοι εμείς.

Μέσα σε αυτό το βάρος, η ψυχή αναζητά μια ανάσα. Όχι για να ξεχάσει – αλλά για να σταθεί όρθια. Να ηρεμήσει. Να θυμηθεί ότι, ακόμη και μέσα στο σκοτάδι, υπάρχει χώρος για σιωπή, προσευχή και φως.

Το βίντεο που ακολουθεί είναι μια τέτοια στιγμή. Ένα ήρεμο πέρασμα μακριά από τον θόρυβο, μια υπενθύμιση ότι η γαλήνη δεν αναιρεί τη θλίψη· τη συνοδεύει με σεβασμό.

Ας το παρακολουθήσουμε με χαμηλωμένο βλέμμα και ανοιχτή καρδιά.

Με σκέψη για τις ζωές που χάθηκαν και με ελπίδα για εκείνες που συνεχίζονται...

▶ Watch Video

Όσο περισσότερο μια κοινωνία
απομακρύνεται από την αλήθεια,
τόσο περισσότερο θα μισεί
αυτούς που την λένε.

GEORGE ORWELL

